

Kázeň z ev. pašiových Sl. Božích, BA (NK), 24. 3. 2024, **8.30 (VP)**/10.00, Kvetná NE

Modlitba: Pane Ježiši, niekedy si prajeme, aby si prišiel vo viditeľnej vznešenosti a šmahom ruky ukončil všetku biedu a trápenie. Ty však neprichádzaš s vojenskou mocou, ale v bezmocnosti, na osliatku. Tvoja cesta vedie utrpením a smrťou. Keď od Teba čakáme kúzla, sklamávaš nás. Potešuješ však všetkých, ktorí dúfajú v nový svet, veď moc Tvojej lásky napokon zvíťazí nad všetkým zlom. Oslobod' nás od falošných očakávaní a nauč nás nasledovať Ťa s odvážnou pokorou a aktívnou dôverou. Amen. (Volne podľa Sylvie Bukovskí)

Filipským 2, 5 - 11: „⁵ Tak zmýšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus, ⁶ ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ⁷ ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobný sa stal ľudom, a keď sa zjavil ako človek, ⁸ ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži. ⁹ Preto Ho aj Boh nadmieru povýšil a dal Mu meno nad každé meno, ¹⁰ aby v Ježišovom mene pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi aj na zemi, aj pod zemou, ¹¹ a každý jazyk aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán.“

Milí bratia a milé sestry,

6. nedeľa v pôstnom období pripomína Ježišov slávnostný vjazd do Jeruzalema. Zástupy Ho oslavovali ako kráľa. Víтали Ho kvetmi a palmovými ratoľestami. Odtiaľ slovenské pomenovanie Kvetná nedeľa či jej latinský názov Palmarum. **Ježiš vstúpil do hlavného mesta ako kráľ. Zároveň doň vchádza**

ako žobrák. Ani osol, na ktorom jazdil, nebol jeho vlastný, ale požičaný. Ježiš nemal žiadne bohatstvo. Po narodení Ho matka uložila do jaslí - krmidla pre zvieratá. Počas života vyznal: „*Líšky majú dúpätá a nebeskí vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá kde by sklonil hlavu*“ (Matúš 8, 20). Po smrti Jeho telo položili do hrobu, ktorý poskytol šľachetný Jozef z Arimatie.

Keď Ježiš vchádza do Jeruzalema, zámer Jeho protivníkov usmrtiť Ho, bol už zosnovaný. Títo už len čakali na vhodný moment, aby Ho zatkli a zbavili sa Ho.

Vidíme, že **na Kvetnú nedeľu sú súčasne zjavné Kristova vznešenosť i Jeho poníženosť.**

Obe sú témou aj 2. kapitoly Listu Filipským, z ktorej sme počuli: (Ježiš Kristus) „*sa ponížil a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži. Preto Ho aj Boh nadmieru povýšil a dal Mu meno nad každé meno*“ (F 2, 8 - 9). **Ježiš sa ponížil a bol znovu vyvýšený** - tak List Filipským opisuje **Kristovo dielo našej spásy - večnej záchrany.**

Ponížil sa. Zriekol sa svojho statusu, **svojich výsad.** Zanechal nebo plné

nevýslovnej **slávy**. Nie z donútenia, ale **dobrovoľne prijal údel človeka so všetkými limitami, zraniteľnosťou, so všetkým utrpením**. Kto z nás by dobrovoľne zmenil vysoký post za nízky? Ak si odmyslíme reality šou Utajený šéf, ktorý majiteľ továrne by šiel makať na montážnu linku? Ktorý milionár by sa vzdal svojich miliónov? Ktorý majiteľ vily by sa dobrovoľne presťahoval do stiesnenej prenajatej garsónky? Ježiš takto konal - ponížil sa. Zriekol sa svojho postavenia, slávy, ktorú mal v nebi. Pritom „svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež“ - za niečo ukoristeného. V dokumentárnych filmoch môžeme vidieť, ako niektoré z dravých zvierat ukoristí inému potravu. V žiadnom prípade sa tejto koristi nechce vzdať. Ježiš Kristus, ktorý mal podobu Božiu, nepokladal svoju rovnosť s Bohom za niečo ulúpeného, ukoristeného. Vzdal sa hodnosti a ponížil sa.

A **bol poslušný až do smrti. Poslúchal nebeského Otca. Podriadil sa Jeho vôli, Jeho plánu. Prijal ho za vlastný**. My poslúchame spravidla neradi. Temer nikdy dobrovoľne. Sme obozretní a podozrievaví, aby nás niekto nevyužíval. Ježiš nebol

nedôverčivý. **Úplne dôveroval svojmu nebeskému Otcovi a preto Ho poslúchal**. Bol pokorný - mal pokoru, keď sa ponížil. Mal aj dôveru byť poslušný. Bola to **poslušnosť, ktorá sa nezastavila na polceste**. Nepovedala si: toto zachádza už príďaleko. Ježiš bol poslušný až do svojho posledného dychu. **Pri platnosti toho, že: „Odplata za hriech je smrť“, je Ježiš jediný človek, ktorý nemusel zomrieť**. Pritom mal božskú moc. Ak by sme ju mali my, šli by sme dobrovoľne na smrť z lásky a poslušnosti? Sotva. Ježiš bol poslušný až po krutú smrť na kríži.

Nezomrel ako hrdina, ale zomrel na kríži ako opovrhnutý zločinec. Smrť ukrižovaním bola v dobe Ježišovho pozemského života určená pre otrokov, alebo politických vzbúrencov. Ako prezrádca nápis na Ježišovom kríži (INRI), Ježiš bol popravený ako ten, kto sa vydáva za kráľa. Keby sme si mohli vybrať smrť, určite by sme si nevybrali túto. Ak by sme boli na Ježišovom mieste, naša poslušnosť by sa tu zrejme skončila. Modlili by sme sa: „Otče, nech ma minie tento kalich“, no bez toho, aby sme dodali: „Nech sa stane nie moja,

ale Tvoja vôľa." Zvyčajne si myslíme, že presne vieme, čo je pre nás dobré. Ježiš však poslušne naplnil Boží plán. Znášal aj poslednú a najťažšiu vec - smrť na kríži. Na kríži sa ukázalo, že smrť je odplatou za hriech, trestom. **Smrťou na kríži prijal Ježiš trest za naše hriechy.** Boží postoj k hriechu (nie k hriešnikovi!) je nezmieriteľný. Na hriech smeruje Boží hnev. **Ježiš ako bleskozvod stiahol Boží hnev na seba, aby nezasiahol nás.** Nie sme naň pripravení.

Preto Ho aj Boh nadmieru povýšil. Nie ako odmenu za utrpenú potupu, ale ako **završenie diela vykúpenia.** Po ponížení nasleduje povýšenie. Povýšením Boh potvrdzuje a dosvedčuje, že Ježiš je Kristom, Pánom, ktorého ustanovil pre všetky národy. Ježiš zvíťazil na kríži, to sa stáva zjavným v Jeho vzkriesení, povýšení, keď vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho a v sláve vládne naveky. **Ježiš sám sa dobrovoľne ponížil ale nepovýšil sa sám. Pred svojou smrťou nevyjednával, čo za to.** Naopak, v Getsemane sa v úpenlivých modlitbách prebojoval k poslušnosti Otcovi až do smrti. **To, čo Ježiš vykonal, nebolo**

veľké divadlo vykúpenia. On na kríži ako bleskozvod skutočne stiahol na seba Boží hnev, aby nezasiahol nás.

Zároveň **sa odovzdal do Otcových rúk.**

Sme ochotní klásť svoj život s dôverou a poslušnosťou do Božích rúk? Zdržiavame sa vyvyšovania seba samých?

Nech príde čokoľvek, vieme vyznať: Otče, Ty robíš všetko správne, preto sa Tebe odovzdávam, nechcem hľadať svoje vyvýšenie.

Nebeský Otec Ježiša rehabilitoval, **povýšil. Dal Mu meno nad každé meno.** Aké meno to je? V 2. kap. Listu Filipským čítame o 2 menách: Ježiš a Pán. „**Pán** Ježiš“ je najvyššie meno, ktoré existuje. „Pán“ nie je iba forma oslovenia, ako keď hovoríme pán Novák. Je to **čestný titul** nášho Spasiteľa. **Za slovom „Pán“ sa skrýva Božie meno,** ktorým sa dal Boh poznať už svojmu ľudu izraelskému: **„Som, ktorý som“** - v našich prekladoch Biblie: „Hospodin“ alebo „Pán“.

Titul „Pán“ v Ježišovej dobe používal cisár - najmocnejší muž vtedajšieho sveta. Keď kresťania o Ježišovi hovorili, že je Pánom, vyznávali, že **Ježiš je pravý Boh, Pán**

všetkých pánov, že je viac ako cisár. To bol jeden z dôvodov, prečo boli raní kresťania prenasledovaní.

Ježiš znamená: „**Pán pomáha, vyslobodzuje, spasí.**“ Pán Ježiš je meno nad všetky mená. Už apoštoli zvestovali, že „**Nieto spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia**“ (Sk 4, 12). Ľudia sa utiekali a podnes sa modlia k rôznym bohom. Nenájdu však spasenie, kým nebudú veriť v najvyššie meno: Pán Ježiš. Ježiš znamená Spasiteľ. Pomocník. Rovnaký hebrejský koreň slova „pomoc“ obsahuje slovo Hosanna. Značí: „Pomôž!“ Volanie zástupu na Kvetnú nedeľu obsahuje najvyššie meno, ktoré jediné znamená spásu. Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v Pánovom mene!

Ježiš - pravý Boh a pravý človek vykonal obdivuhodné dielo spasenia. **Ked' nás spasil, povoláva nás, aby sme** (ako čítame v úvode 2. kap. Filipským) **tak zmýšľali medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus** (F 2, 5). „Zmýšľajte rovnako, majte rovnakú lásku,

budte jedna duša a jedna myseľ, nič nerobte z hašterivosti a márnej ctižiadosti, ale radšej v pokore iných pokladajte za hodnotnejších než seba, a nehládajte každý len svoj prospech, ale aj prospech iných. Tak zmýšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus“ (F 2, 2 - 5).
Zmýšľajme a naše vzťahy s ľuďmi utvárajme tak ako to zodpovedá Kristovi. Sme povolaní žiť podľa Jeho príkladu, každý na tom mieste, kam ho postavil Boh. **V odvážnej pokore** - ako sa ponížil Kristus. **V poslušnosti vôli nebeského Otca**, akú až do konca preukazoval Ježiš. A **v aktívnej dôvere - odovzdaní sa do Božích rúk.** Amen.

*S použitím myšlienok Matthiasa Kriesera a Albrechta Adama: **Martin Šefranko, ev. a. v. farár***